

Întâmpinarea Domnului - 7 motive de prăznuire

După Trei Sfinți, 7 motive de sărbătoare la Întâmpinarea Domnului

La 3 zile de la **sărbătoarea celor Trei Sfinți Ierarhi** și la 40 de zile de la **Nașterea Domnului**, avem parte de prima sărbătoare a lunii februarie după calendarul nou, o zi de Praznic Împărătesc.

Sărbătoarea din 2/15 februarie, se referă la un pasaj al Noului Testament care ilustrează cum pruncul Iisus este adus, după 40 de zile de la Naștere, spre închinare, la templul din Ierusalim.

Cu această ocazie, Simeon (care fusese legat de Dumnezeu de mai bine de 3 secole să nu moară până ce nu Îl va vedea pe Mesia) și proorocița Ana, (o bătrână care vestește tuturor că Iisus este Dumnezeu, Cel Care a făcut cerul și pământul) fac profeții legate de noua religie care va schimba lumea, creștinismul. Proorocița Ana este cinstită mâine, pe 3/16 feb.

Există mai multe semnificații ale sărbătorii

1. Iisus este Cel Care a împlinit profețiile Vechiului Testament, fiind iudeu (evreu) și încununând drumul credinței făcut de dreptii Vechiului Testament, completând Legea Veche cu Legea Nouă. Azi, noi, creștinii ortodocși, sărbătorim **continuitatea credinței**. Pe de-o parte, credința dreptilor Vechiului Testament, iar pe de altă parte, credincioșia lui Dumnezeu față de poporul Său. Înainte însă de a aduce noua credință, Iisus S-a supus tradițiilor și obiceiurile Vechiului Testament. Pentru mărturisirea acestui adevăr, a fost ucis cu pietre **Sf. Ștefan**, întâiul mucenic al creștinismului.
2. Iisus Hristos este numit de Simeon **lumina ce risipește întunericul**: „Acum slobozește [eliberează] pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, **lumină spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău, Israel**” (Luca 2, 29-32).

Simeon mărturisește că Îl recunoaște pe Iisus Hristos ca Cel Care va risipi

moartea păcatului prin sfărâmarea porților iadului. Până la moartea lui Hristos, adică în 33 e.n., toate sufletele, inclusiv ale dreptilor, ajungeau direct în iad, pe când în rai nu erau suflete (Vechiul Testament ne spune că singurii care au fost luați de Domnul de pe Pământ cât încă erau în viață sunt Ilie și Enoh, care nu au murit niciodată – și care se vor întoarce pe Pământ în timpul Apocalipsei).

Odată cu moartea lui Hristos, sufletele oamenilor care mureau erau (și sunt, în continuare) cercetate și, în funcție de starea în care se găseau și faptele pe care le-au făcut în viață, pot ajunge în rai sau în iad, după judecata particulară.

3. Astăzi sărbătorim **Taina Sfintei Împărtășanii**, întrucât creștinii au accesul la o împărtășire cu Trupul și Sângele Mântuitorului, nu doar una în chip simbolic, așa cum i s-a întâmplat lui Simeon. Hristos, prin întrupare, a căpătat fire omenească și a fost ispătit, dar a rezistat ispășii. Prin împărtășirea cu El, primim și noi ajutor în a înfrânge ispășiile. Mai multe despre această semnificație și nu numai, citește în **predica aceasta**.
4. Astăzi sărbătorim **chipul lui Hristos în fiecare om**. A întâmpina pe cineva înseamnă a vedea adâncul celui pe care îl întâmpini. Conform tradiției ortodoxe, în sufletul fiecărui om, se regăsește într-o formă sau alta, mai mult sau mai puțin, chipul lui Hristos. Mai multe despre această semnificație și nu numai, citește în **predica aceasta**.
5. Maria, **Maica Domnului**, este un exemplu, ca femeie, pentru regula de a respecta cele 40 de zile înainte de a intra în biserică.
6. Tot în această zi cinștim **icoana Maicii Domnului numita „Îmblânzirea inimilor împietrite” sau „Profetia lui Simeon”**.

Aici Maica Domnului apare fără Pruncul Iisus și cu șapte săbii care-i străpung pieptul: trei din partea stânga, trei din dreapta și una de jos. O icoană asemănătoare numită *„Cele șapte săbii”* (sărbătorită în 13 august) înfățișează trei săbii din stânga și patru din dreapta.

Icoana *„Profetia lui Simeon”* simbolizează împlinirea profetiei de către dreptul Simeon și anume: *„și prin sufletul tău va trece sabie .”* (Luca 2:35).

7. Tot astăzi se sărbătorește **minunea istorică petrecută de această zi**, pe vremea împăratului Iustinian – vezi mai jos detalii.

De Ștefan Alexandrescu

Din sinaxar citire

Sărbătoarea Întâmpinării Domnului este una din cele mai vechi sărbători religioase creștine. Noi avem slujbe închinare acestei sărbători, întocmite de Sfinții Ierarhi Metodie din Patara (+ 312), Chiril al Ierusalimului (+ 360), Grigorie Teologul (+ 389), Amfilohie din Iconium (+ 394), Grigore de Nyssa (+ 400) și Ioan Hrisostom (+ 407). În ciuda originilor sale antice, această sărbătoare nu a fost prăznuită atât de fastuos decât din sec. al VI-lea, când a început să fie sărbătorită și la Roma.

În anul 528, în timpul împăratului Iustinian, un cutremur mare a ucis mulți oameni în Antiohia. După această nenorocire au mai venit și altele: în 541 a izbucnit o epidemie de ciumă groaznică în Constantinopol, omorând mii de oameni în fiecare zi. În această perioadă de mari suferințe au început să se facă slujbe speciale (litii) de izbăvire de rău, mai ales în timpul sărbătorii Întâmpinarea Domnului și ciuma a încetat. Astfel, pentru a da slavă lui Dumnezeu, Biserica a ridicat la un rang mai înalt această sărbătoare. Mai mulți imnografi ai Bisericii au împodobit această sărbătoare cu imnurile lor: Sf. Andrei Criteanul în sec. al VII-lea, Sf. Cosma Episcopul Maiumei, Sf. Ioan Damaschin, Sf. Gherman Patriarhul Constantinopolului în sec. al VIII-lea și Sf. Iosif Arhiepiscopul Tesalonicului în sec. al IX-lea.

Cugetare a Sfantului Ierarh Nicolae Velimirovici

Ce mare este în ceruri slava Sfântului și Dreptului Simeon, cel care în brațele sale pe Pruncul Iisus L-a primit! Ea se vede dintr-un eveniment din viața Sfântului Petru Athonitul, care se sărbătorește la 12 iunie. Fiind comandant de oști, Petru a fost luat prizonier și aruncat în temniță în cetatea Samara de pe malul râului Eufrat. Suferind în temniță, Petru se rugă cu lacrimi Sfântului Nicolae să-L roage pe Dumnezeu să-l scape de acolo, făgăduind că își va dăruia după aceea toată viața lui Dumnezeu. Sfântul Nicolae i s-a înfățișat în vedenie și i-a spus că deși el duce rugăciunea lui la Dumnezeu, Dumnezeu nu i-o împlinește, pentru că altă dată la greu a mai făcut această făgăduință și nu și-a ținut-o. Apoi Sfântul Nicolae l-a sfătuit pe Petru să se roage Sfântului și Dreptului Simeon care este foarte ascultat înaintea lui Dumnezeu, aflându-se aproape de Tronul Lui, împreună cu Preasfânta Fecioară și cu Sfântul Ioan Botezătorul. Petru a ascultat și a început să se roage Sfântului și Dreptului Simeon. Atunci din nou i-a apărut Sfântul Nicolae, împreună cu Dreptul Simeon, dar nu în vedenie, ci aievea. Petru l-a văzut pe

Dreptul Simeon în slavă mare, cu fața strălucitoare și îmbrăcat în hainele preoțești ale Vechiului Testament, purtând în mână un toiag de aur. Dreptul Simeon l-a întrebat pe Petru: *Voiești să-ți împlinești făgăduința și să te faci monah?* La aceasta, Petru a răspuns: *Voiesc, Stăpâne, cu ajutorul lui Dumnezeu.* Sfântul Simeon atunci a atins lanțurile lui Petru cu toiagul său și ele s-au topit ca ceara. Deschizând ușa temniței, Sfântul l-a scos pe Petru afară.

(Sf. Nicolae Velimirovici, *“Proloagele de la Ohrida”*, vol. I, Editura Cartea Ortodoxa, Editura Egumenita, 2005)